

שליחותנו

עיתון פנימי לתלמידי החיידר נט

פתרו נכון את המדורים בשליחותנו הקודם:

(כל פתרון מזכה בכרטיס נוסף בהגרלה השבועית)

במחשבה תחילה

שניאור הלפרין, יענקי קוט, מענדי קוט,
אברמי חרותי, לוי יצחק סגל, שמשון פישר,
מענדי קופמן, יודי רבינוביץ, יוסי בלוי

רגעים אצל הרבי

יענקי קוט, בערוש קופמן,
מענדי קופמן, יודי רבינוביץ

הזוכה השבועי:

יוסי בלוי
ספיר, ערבה
כיתה ז'

מזל טוב

יוסי, מה שומרך?

בשבוע האחרון הנוף בכיתה שלי היה מאוד מגוון. ילד אחד הגיע ללימודים עם סוודר והסני עם חולצה דקה, שלישי הדליק תנור חימום ורביעי פתח חלון לאוויר... כנראה שהתורף לא מגיע בכל מקום באותו קצב. אבל ברגע שפתחנו יחד את הסידורים, הרגשנו כולנו את אותה תמימות ואותה חיות. ככה זה כשיהודים עסוקים במצוה, פתאום מרגישים איך כולנו מאומדים.

ואז נזכרתי שדווקא בתפילה יש עכשיו הבדל בינינו - ביני לבינך. בתקופה הקרובה התפילה שלך ושלי תהיה טיפ טיפה שונה, אתה יודע במה? תכתוב לי במזרה אם תצליח לגלות.

אהבאנו,
שניאור, חוסי

שניאור היקר,

האמת היא שגם בכיתה שלי עכשיו הבגדים מגוונים. יש ילדים שכבר קר להם והם לובשים סוודרים, ויש ילדים ששום רוח לא מצליחה לקרר אותם. אבל אצלכם בבית ספר נט כל ילד מתליט אם לפתוח את החלון שלו, ואצלנו יש חלון אחד בכיתה וכל השיעור אנחנו מתווכחים אם לפתוח או לסגור אותו...

נ.ב. פתרת את החידה שלך וגילית מה השוני בתפילה שלנו בזמן הקרוב. מה דעתך שבמקום לכתוב לך את התשובה נשאיר את החידה לקוראים? נראה אם הם יצליחו לגלות.

אהבאנו,
יוסי, ארף הקודם

גיליתם את התשובה? שלחו אותה למערכת השליחותנו ותזכו בכרטיס נוסף בהגרלה השבועית

הצנונט

אניגה

מי מציץ בתמונה?
לכבוד לימוד האות 'ע'
בכיתה א' (אירופה)
שיחקנו משחק "של מי העין?"

המצטיין שלנו

מי שייכנס
לכיתה א' (אסיה),
יראה מולו כיתה
של תלמידים מצטיינים.
הילדים החמודים
לומדים במרץ וצוברים נקודות,
והתלמיד המצטיין השבוע הוא:
מנחם ליצמן. עלה והצלח!

כל ילד ניסה לזהות
מי החבר שמסתתר בתמונה – לפי העין בלבד!
במשחק גילינו שהחברים
מכירים היטב אחד את השני,
וזיהו בהצלחה את בעל העין.

הפנינונט שלנו

"לחיות עם הזמן"
ציורים יפים שצייר
בערוש קופמן מכיתה ב'
על פרשת השבוע

ת'בת נח

אברהם בכבשן האט

יהודי פשוט?

איזה כיף! גשם!
אני כל כך אוהב את החורף!
גם אתה, מושי?

לא! בכלל לא!

למה? זה בגלל שאתה
לא אוהב גשם?

לא, את הגשם
אני דווקא אוהב

אז אולי זה בגלל
שמאוד קר לך בחורף?

לא, זה בגלל
שמאוד חם לי בחורף

באחד הימים הופיע אורח בעיירה ליובאוויטש: יהודי מארץ ישראל! "מה שלום היהודים שבארץ ישראל?" שאל הרבי המהר"ש את האורח "שלומם בסדר, ברוך ה' השיב האורח "אך שאלה לי אליך, רבי: בספרי הקודש כתוב שלייהודים היושבים בארץ ישראל יש נשמה מיוחדת, גבוהה יותר מזו של היהודים שבחוץ לארץ. אני מתגורר בארץ כמה שנים ומכיר אותם היטב, ועדיין לא פגשתי ביהודים בעלי נשמות מיוחדות גבוהות?"

"האם מבין אתה בכלל מיהו בעל נשמה גבוהה?" השיב לו הרבי בשאלה. "הבה ואספר לך סיפור שנשמעתי מאבי - אדמו"ר הצמח צדק, ותראה עד כמה גדול כוחו של יהודי פשוט בארץ ישראל.": בכפר קטן ליד ירושלים התגורר יהודי פשוט, איכר, שהיה ירא שמים ועובד אלוקים אך גם בור גדול. הוא אפילו לא ידע כיצד יש להתפלל - איזו תפילה אומרים ביום חול ואיזו בשבת; מה מוסיפים בראש חודש ומה נוסח התפילה של יום כיפור.

בכל שבוע ביום השוק, כאשר אותו איכר היה מגיע לירושלים למכור את יבולו, הוא היה מבקר את הרב המקומי. הרב היה כותב לו על דף את סדר התפילה למשך השבוע הבא והאיכר היה שוב לביתו מרוצה. שנה אחת שררה בצורת קשה בארץ ישראל. רבה של ירושלים הכריז על תענית מיוחדת כדי להתפלל לבורא העולם ולעורר את רחמיו שימטיר גשמי ברכה על הארץ.

באמצע השבוע נזקק האיכר להגיע לירושלים, והופתע לגלות שכל החנויות בעיר סגורות! "אולי טעיתי והיום שבת? שמא חיללתי את השבת?" דאג האיכר. הוא מיהר לרדת מהממור אך אז הבחין ביהודי הפוסע לבית הכנסת כשהתפליו בידו. כנראה שזו לא שבת, שכן בשבת לא מניחים תפילין - נרגע, אך מדוע סגורות החנויות? היכן כולם? כשהתעניין אצל העוברים והשבים, השיבו לו שהיום תענית וכולם עושים את דרכם לבית הכנסת, שם תתקיים תפילה המונית. האיכר חש נורא ואיום. ראשית, הוא אכל ביום צום! שנית, הוא לא אמר את התפילות המיוחדות של יום התענית, אלא נהג כאילו היה זה יום חול! בלב דואב הוא מיהר לבית הכנסת, שם פגש את הרב.

"רבי! פרץ האיכר בבכי. "מה עשית לי?", "מה קרה, בני?" לא הבין הרב, "אכלתי ביום צום!" השיב האיכר "מדוע לא אמר לי הרב בשבוע שעבר שעומד לחול יום צום?"

"הרגע יקרי. אין זו תענית ציבור רגילה, אלא תענית שגזרנו כאן, בירושלים. "אט-אט נרגע בכיו של האיכר והוא התחלף בסקרנות. "מדוע גזרתם תענית?" ביקש לדעת. "זו תענית בשל הבצורת הקשה ששוררת בעיר. אנו מתפללים לבורא העולם שימטיר לנו גשמי ברכה" הסביר לו הרב בסבלנות.

"בשביל גשמים צריכים לגזור תענית?" התפלא האיכר. - "אלא מה לדעתך עלינו לעשות?" - "בכל פעם שאני זקוק לגשם, אני יוצא אל השדה ואומר: 'אבא! אני זקוק לגשמים! ומיד מתחיל לרדת גשם' אמר האיכר בפנטוסות. - "אדרכה! אולי תנסה לעשות זאת גם כאן?" הציע הרב.

האיכר מיהר לצאת החוצה. יצא לחצר בית הכנסת, החל לבכות, נשא את עיניו השמימה ואמר: "אבא! האם תרשה שבניך בעיר הקודש ירושלים יגוועו, חלילה, ברעב? הלא רואה אתה שהם זקוקים לגשמים!" ומיד החלו לרדת גשמי ברכה.

"רואה אתה?" סיים הרבי המהר"ש את סיפורו. "האם תוכל להעריך למי ומי בארץ ישראל יש נשמה גבוהה?"

במחשבה

גאולה

בין הפותרים נכון עד יום שלישי תיערך הגרלה
כתובת מייל העיתון: shlichuton@gmail.com

לרגל ז' חשון, לפניכם ביטויים ופתגמים על מים.
נסו להתאים כל טיפה לשלולית המתאימה ולהרכיב את הביטויים.

בתמונה הקודמת
הרבי עומד בפתח 770
ומלווה את האורחים שנוסעים
בסיום חודש תשרי

רגעים

אצל הרבי

התדעו היכן צולמה התמונה ובאיזה מעמד?

התמונה השבועית:

